

Lingva Avrea Christianorvm

Ruben, Leonhard

Padibornae, 1606

Capvt 26. Monasticam vitam silentij necessitas aliquibus suasit, exemplo cuiusdam militis; silentiu[m] est murus religionis; neq[ue] silens perditioni est obnoxius, sed perfectionis argumentum præbet.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56433](#)

*labia tua. Et Prou. 15. 23. Læterat
homo in sententia oris sui, & sermo
opportunitus est optimus. Clarius verò
& apertius id tradit David, Psalm.
106. 30. cùm inquit, Lætati sunt
quia filuerunt, & deduxit eos in por-
tum voluntatis eorum.*

*Mali-
tiam
extin-
guit.*

Tertiūm est, quod malitiam
extinguat. Hinc Eccli 19 5. *Qui o-
dit loquacitatem extinguit malitiam.*
Sicut vice versa, Prou. 17. 20. *Qui
peruersi cordis est, non inueniet bo-
num, & qui vertit linguam incidet in
malum. Vertit linguam qui ea à
bono ad malum vtitur; vel qui
peruersa loquitur. Vide de hac re
plura suprà cap. 14. num. 3.*

CAPUT XXVI.

*Monasticam vitam silentij necessitas aliquibus
suis fit, exemplo cuiusdam militis; silentium est
murus religionis; neq; silens perditioni
est obnoxius, sed perfectionis ar-
gumentum præbet.*

PRIMÒ, ob huius necessitatem
quendam militem monasticā

vitam

vitam elegisse , tradit Vincentius
in Speculo moralib. 3. distinc. 4.
part. 1. his verbis. Miles quidam se-
culo renunciaturus , vt vedit tac-
turnitatis necessitatem , suum va-
fallum ad Abbatem cuiusdam Mo-
nasterij misit, qui suo nomine pe-
teret susceptionē ad monasticam
vitam, sed interim mutum esse in-
dicaret ; promitteret etiam prom-
ptissimam ad omnia obedientiam,
sed quid accidit ? suscepereunt stu-
dio & voluntate non lingua mu-
tum ; ignorarunt pium dolum.
Contigit autem vt idem olim mi-
les, tunc verò monachus, cum suo
Abbate proficeretur ad militem
quendam morti proximum, quem
vt vedit à dæmonibus in exitu mi-
serabiliter dilaniari , contristatus
est, fleuitq; : remeans verò ad cel-
lam cum suo Abate alias stipen-
dia faciēs occurrit, promittit re fa-
miliari disposita conuerzionem.

Monda
sticam
vitam
nuadet

Qui cùm præcederet eos , viam té-
tans lapsus de ponte submersus est.
Cuius animam dictus monachus
in monachi specie vidi ab angelis
in cœlum deferri ; at cùm risisset,
adiurauit eum Abbas in virtute S.
obedientiæ, vt si loqui posset, cau-
sam risus pronuntiaret. Qui ait:
Malè fecisti contra propositum
meum, faciens me loqui. Cui om-
nia postmodum narrauit , quæ vi-
derat. Quare Abbas obstupefactus
ad tantam lingue continentiam ,
pedibus fratris sui prouolutus , &
repulsus est. Tādem frater in pro-
posito suo persistens , petijt in lo-
co quodam solitario includi ne sæ-
pius silentij iura transgrederetur.
Hæc ille.

Silenz-
tium
murus
religio-
nis.

Secundūm est , quòd silentium
murus sit religionis, aut ciuitas bo-
næ & firmæ munitionis. Nam ve-
rūm est quòd Proverb. 25. 28. di-
citur. *Sicut urbs patens & abq; mu-*

rorum ambitu : ita vir qui non potest
in loquendo cobibere spiritum.. De
quo etiam egimus suprà capit. 16.
Ita qui linguam domare potest, e-
rit vrbs clausa, & murorum ambi-
tu cincta : quæ opponit se aduersa-
rijs pro domo Domini. Secùs fa-
ciunt loquaces, de quibus id dici
potest quòd de Prophetis Israël
Dominus apud Ezechielem con-
queritur. Ezech. 13. 4. *Quasi vulpes
in desertis, Prophetæ tui Israël erant.*
*Non ascendistis ex aduerso, neque
opposuistis murum pro domo Israël
ut staretis in prælio in die Domini.*
Hic est iste silentij murus , qui
cum antemurali Isai. cap. 26. vers.
1. ponitur in vrbe fortitudinis no-
stræ Sion.

Tertium est , quòd silentio
deditus perditioni non est obno-
xius. Vnde Proverbior. cap. 29
vers. 27. dicitur. *Verbum custodiēs*

Perdi-
tioni
non fa-
cii ob-
noxios

filius extra perditionem erit. In cuius via lassati sunt impij. Sap. 5. 7. & maxime ipse Antichristus, qui 2. Thes. 2. 3. filius perditionis dicitur, sic eius asseclæ & magistri medaces. 2. Pet. 2. 4. Introducent sectas perditionis, superinducentes sibi meti plis celerē perditionem: quorum quoq; vers. 3 perditio non dormitat: uti & ad suam perditionem tam D. Pauli Epistolas quam reliquas scripturas indocti & instabiles homines deprauant, teste eodem D. Petro, 2. Petr. 3. 15.

*Ad
perfe-
ctionis
augmē-
tum
cōfert.*

Quartūm est, quod ad perfectionis augmentum plurimūm conferat. Id apertissimis verbis docet D. Iacobus capit. 3. 2. cùm inquit: *In multis offendimus omnes. Si quis in verbo non offendit, hic perfectus est vir, potest etiam frēno circumducere totum corpus.*

* * *

CA-